

Laudes saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa, 10.3.2026

Saarnateksti

1. Kuningasten kirja 18:17–46

Saarnan aihe

Totuuden hetki

Saarnan maisema

Vettä on nyt etsitty, eikä sitä löydetty, mutta Ahab löysin Eliaan, Jumalalan miehen, miehen, jota hän vihasi. Hän vihasi Eliaa, koska hän Elävän Jumalan palvelijana puhui totuuden: **”En minä syökse Israelia onnettomuuteen, vaan sinä ja sinun isäsi suku, koska te hylkäätte Herran käskyt ja koska sinä seuraat baaleja”** (1. Kuningasten kirja 18:18) Näin virkkoi Elia raivostuneen kuninkaan edessä. Näin tuleekin jokaisen Jumalan Sanan palvelija puhua: synty osoitetaan suoraan! Kiinnitämme myös huomiomme siihen, että tässä käskijän osa Israelissa on vaihtunut; Elia sanoo kuninkaalle: **”Lähetä nyt kokoamaan kaikki Israel minun luokseni Karmel-vuorelle!”** (1. Kuningasten kirja 18:19) Mitä, kuulemmeko oikein. Köyhä, karvanahkapukuun puettu köyhä profeetta, vyötetty nahkavyöllä (2. Kuningasten kirja 1:8), siirtolaisten joukossa kasvanut yksinkertainen mies, kääntää Israelin kuningasta ja kuningas tottelee? Näin tapahtuu Psalmin sanojenkin mukaan: **”Minä puhun sinun todistuksistasi kuningasten edessä, enkä häpeään joudu.”** (Psalmi 119:46) Sanoohan myös Jeesus Pilatukselle: **”Sinulla ei olisi mitään valtaa Minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä.”** (Johannes 19:11)

1 ’Siinäkö sinä olet?’ (1. Kuningasten kirja 18:17)

Ahabin tyyli toteamus: ”Siinäkö sinä olet?” Kyllä vain, tässä on se mies, jonka takana on koko Israelin maan sateet. Ilman hänen sanaansa ei tule vettä eikä kastetta maahan. Elia ei hätkähdä tätä töykeää ja ivallista puhetta, vaan heti antaa lain saarnan kuulua ja antaa käskyn lähteä Karmel-vuorelle.

2 Kokoontuminen Karmelin vuorella (1. Kuningasten kirja 18:19–40)

Yksi mies kääntää, ja muut tottelevat. Epäjumalanpalvelijat kootaan ynnä kansa. Rakennetaan kaksi alttaria, toinen Herralle ja toinen baalille. Uhraamiset alkavat ja itsevarmat epäjumalanpalvelijat joutuvat jo heti epäilyksen valtaan, sillä he tietävät, että heillä on kuollut jumala. Elia sanoo ivallisesti: **”Huutakaa kovemmin; hän on tosin jumala, mutta hänellä voi olla jotakin toimittamista ... tai kenties hän nukkuu.”** (1. Kuningasten kirja 18:27) Tämä jälkeen Elia kastelee oman uhrinsa kolmeen kertaan. Juhlallisella ja yksinkertaisella rukouksella hän rukoilee Jumalaa vastaamaan tulella, ja Jumala tekee sen. Kenellekään ei jäänyt epäselväksi kuka on Jumala. Elia teki tämän uskon vanhurskauden perustalta, sen, että Jumala vanhurskauttaa jumalattoman, ja Kristus lupauksessa Hän saa kaiken mitä pyytää, kun se koituu Jumalan kunniaksi ja sielujen autuudeksi.

3 Jumalan miehen rukous (1. Kuningasten kirja 18:41–46)

Vielä yksi rukous: sade. Elia joutui rukoilemaan pitkään; seitsemän kertaan palvelija meni katsomaan, joko sadepilviä alkaisi näkyä. Elia uskoi lapsen lailla, että Herra vastaa, mutta hänen piti kärsivällisyydessä anoa sitä, mitä Jumala oli luvannut. Kaikki oli armoa; Eliakin oli vain armon matkamies. Voimme oppia tästä sen, että kun Jumalan vanhurskauttaa jumalattoman, niin lahjavanhurskauden perusteella jumalattomasta tulee Jumalan ystävä. Tämä huokuu läpi Eliaan elämän ja tämän tapahtumasarjan. Olla Kristuksessa Jumalan rakas lapsi, on kaikkein kalleinta ja ihaninta, mitä ihmisen elämässä voi koskaan olla. Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa